

Η νέα ποιότητα του ΠΑΣΟΚ, νίκη του Λαού

ΣΤΙΣ 3 του Σεπτεμβρίου του 74, σαν αποτέλεσμα ιστορικής αναγκαιότητας κι από λαϊκές, δήμοκρατικές κι αντιστασιακές πολιτικές δυνάμεις γεννήθηκε το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα.

Η ΙΔΡΥΤΙΚΗ του διακήρυξη συσπείρωσε στους κόλπους του, αγωνιστές των ανένδοτων και της αντίστασης, αγρότες, εργάτες, νεολαίους, υπάλληλους, μικροεπαγγελματίες κι εργαζόμενους επιστήμονες, αποφασισμένους να κατακτήσουν μέσα από δύσκολους αγώνες της καθημερινής πολιτικής πάλης στη Βουλή στους μαζικούς χώρους και την τοπική αυτοδιοίκηση, την εμπιστοσύνη των κοινωνικών δυνάμεων που δυνστεύονται απ' τη μακρόχρονη αυταρχική νομή της εξουσίας απ' τη δεξιά στον τόπο μας, και να μπορέσουν υπεύθυνα και αποφασιστικά να καθοδηγήσουν τις πλατιές λαϊκές μάζες των εργαζομένων πειστικά και με την συνειδητή συμμετοχή και συναίνεση τους, βήμα προς βήμα, στην επιδίωξη της δημοκρατικής κοινωνικής αλλαγής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ βασικό στη διαλεχτική σύνδεση και σχέση του ΠΑΣΟΚ με τις μάζες των εργαζομένων, ήταν και είναι ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Ανδρέας Παπανδρέου, που επικοινωνώντας άμεσα και πολιτικά με το λαό διευκόλυνε αποφασιστικά την οργανωτική δουλειά, του Κινήματος και την απήχηση του μηνύματος που τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ μετέφεραν απ' άκρου σ' άκρο της Ελλάδας στήνοντας

αρχικά τις ομάδες πρωτοβουλίας του κι αργότερα τις τοπικές και κλαδικές του οργανώσεις.

ΕΤΣΙ ένα Κίνημα αρχών κατάφερε να ξεπεράσει την ιδεολογικό πολιτική ενδοσκοπήση κι αποτελεσματικότητα παρόμοιων προσπαθειών στον Ελληνικό χώρο και να πολιτογραφηθεί στη συνείδηση των εργαζομένων σαν ένας δυναμικός συνεπής και δεμένος με τους αγώνες και τα προβλήματα τους μαζικός πολιτικός φορέας.

Η ΠΟΡΕΙΑ του ΠΑΣΟΚ τα τρία χρόνια της πολιτικής του παρουσίας και πάλης στο Κοινοβούλιο, τους μαζικούς χώρους και την τοπική αυτοδιοίκηση δεν ήταν χωρίς δυσκολίες, λάθη και πσωδρομήματα που στοίχισαν στο Κίνημα, σε πολιτικό, οργανωτικό και στελεχιακό επίπεδο, κι αποτέλεσαν ένα μόνιμο πεδίο συστηματικής άσκησης κριτικής που πολλές φορές ξεπερνούσε κάθε όριο πολιτικής δεοντολογίας και συναγωνιστικότητας, τουλάχιστον απ' τα δημοκρατικά κόμματα της αντιπολίτευσης.

Η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ του ΠΑΣΟΚ τον Ιούλη του 77 αποτέλεσε ένα σταθμό και μια αφετηρία για τη ζωή και την πολιτική λειτουργία του Κινήματος, με επιστέγασμα την εκλογή της Κεντρικής Επιτροπής και του Εκτελεστικού Γραφείου.

Η ΜΑΚΡΙΑ και ανοιχτή δημοκρατική διαδικασία προετοιμασίας της Συνδιάσκεψης, οι πολιτικές εισηγήσεις και η διαμόρφωση των πολιτικών

Αποφάσεων με την ουσιαστική συμβολή όλων των εκλεγμένων εκπροσώπων των τοπικών και κλαδικών οργανώσεων, σφράγισαν τη νέα ποιότητα δουλειάς του Π.Α.Σ.Ο.Κ. που μέσα από μια οδυνηρή και δύσκολη αγωνιστική πορεία, ολοκλήρωσε την εσωκομματική του δημοκρατία, απόδειχοντας τη ζωντάνια, την υγεία και την ξεκάθαρη προοπτική του, σα φορέα για την στ' όνομα μιας ενότητας που οι στον τόπο μας.

Η ΝΕΑ ποιότητα δουλειάς του Κινήματος πέρασε τόσο στην εκλογική μάχη, όσο και στην συνδικαλιστική δράση των στελεχών μας στους μαζικούς χώρους αλλά και στον τομέα της τοπικής αυτοδιοίκησης.

ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ του Κινήματος να κατεβεί αυτο-δύναμο στις εκλογές του Νοέμβρη του 77 με μόνο στόχο τη δεξιά ακολούθησε ομοβροντία επιθέσεων των προοδευτικών δυνάμεων της αντιπολίτευσης, στ' όνομα μιας ενότητας, που οι αντικειμενικές συνθήκες δεν επέτρεπαν να υπάρξει και να ολοκληρωθεί στο καθαρά προεκλογικό κλίμα που διανύσαμε, στη βάση ενός αξιοπιστού, πειστικού και κατανοητού απ' το λαό κοινού προγράμματος, που θα χάραζε ξεκάθαρα την προοπτική για μια ασφαλή, εφικτή κι ορατή στο άμεσο μέλλον εναλλακτική δημοκρατική λύση στην πατρίδα μας.

Η «ΕΝΟΤΗΤΑ» λοιπόν καταναλώθηκε σα σύνθημα κι η εμβέλεια του ήταν τόση, όση και η σύνδεση με τις μάζες, των

πολιτικών δυνάμεων που το κάνουν σημαία ανταγωνισμού τους με το ΠΑΣΟΚ και άλλα δημοκρατικά κόμματα της αντιπολίτευσης.

ΑΚΟΜΑ λέγοντας «ενότητα» ο κάθε αμύντοράς της έδινε το δικό του περιεχόμενο που καθοριζόταν κατασταλτικά απ' τις συναισθηματικές, ιδεολογικές κι επιθυμητές του προοπτικές και τους στρατηγικούς και ταχτικούς του περιορισμούς και δυνατότητες.

ΣΤΟΝ καταϊγισμό πυρών για τη δήθεν «αντιενωτική» πολιτική του ΠΑΣΟΚ που πολλές φορές πήρε και τη μορφή ανοίκειων προσωπικών επιθέσεων αλλά κι οξύτατων ενδοαντιπολιτευτικών αντιπαράθεσε ως που μοιραία ωφελούσαν την δεξιά, το ΠΑΣΟΚ απάντησε με μια νηφάλια, συναγωνιστική για τις δημοκρατικές δυνάμεις, και πειστική για το λαό πορεία προς τους εργαζομένους, απ' άκρο σ' άκρο της Ελλάδας, με στόχο την αποδέσμευση των παγιωμένων απ' τη μακρόχρονη εξουσία της δεξιάς και πολιτική «εθνικών» διλημάτων του κ. Καραμανλή, δημοκρατικών δυνάμεων του λαού μας, που ενάντια στα ταξικά τους συμφέροντα εργάτες κι αγρότες, υπάλληλοι και μικροεπαγγελματίες δίνουν τη δύναμη τους, στις πολιτικές δυνάμεις της εξάρτησης της πατρίδας μας απ' τη Δύση και τα πολυεθνικά της μονοπώλια.

Η ΕΚΛΟΓΙΚΗ μάχη του ΠΑΣΟΚ απαλλαγμένη από κραυγαλεότητες, στηριγμένη, στη δύναμη των κοινωνικών δυνάμεων

που το συναποτελούν, στο πολιτικό τους ήθος και στις συγκεκριμένες οικονομικές δυνατότητες, ξεχωρίζει για κάθε απλό Έλληνα εργαζόμενο, απ' τις βαρύγδουπες, πολυέσδες, εμπορευματικές διαφημίσεις των κομμάτων που εκφράζουν μερίδες της άρχουσας τάξης, απ' τη μάχη των τριτοκόπων φωτογραφιών του «εγγυητή» των συμφερόντων του κατεστημένου κ. Καραμανλή κι απ' τις μισοσέλιδες κι ολοσέλιδες διαφημίσεις στον ημερήσιο και περιοδικό τύπο, κομμάτων που υποτίθεται, εκφράζουν λαϊκές δυνάμεις και παλεύουν γι' αυτές και δεν θέλουν να «πουλήσουν» κάτι σ' αυτές με τις γνωστές μεθόδους της αγοράς.

ΤΟ ΠΑΣΟΚ χωρίς ημερήσια δική του εφημερίδα, μ' αφίσσες λίγες, βγαλμένες με τη συμβολή των κλαδικών του οργανώσεων, πληρωμένες με το κατοστάρικο του κάθε μέλους και την οικονομική συνδρομή των φίλων κ' οπαδών του, και κολλημένες κάθε βράδυ απ' τους νεολαίους μας, χωρίς δημαγωγικές θριαμβολογίες για τα μηνύματα αλλαγής που έρχονται από κάθε άκρη της Ελλάδας» από πόλεις, γειτονίες και χωριά που δίνουν τη μάχη του ΠΑΣΟΚ ο πρόεδρος, τα στελέχη, τα μέλη, οι φίλοι κι οι οπαδοί του Κινήματος, πορεύτηκαν αισιόδοξα προς τις εκλογές του Νοέμβρη, προς τις εκλογές που έδωσαν τη νίκη στις προοδευτικές δυνάμεις του τόπου και που θα χαράξουν το δρόμο και θα δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για μια δημο-

κρατική πλειοψηφία στη Βουλή, ΘΕΜΕΛΙΟ ΣΙΓΟΥΡΟ ΚΙ ΑΣΦΑΛΕΣ ΠΑ ΤΟ ΛΑΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ.

Ο ΝΕΟΣ συσχετισμός των πολιτικών δυνάμεων του Λαού στη Βουλή της 21ης-του Νοέμβρη, πού θα εκφράζει πιστότερα τις κοινωνικές δυνάμεις των εργαζομένων δυνάμεις πού παγιδεύτηκαν σε μεγάλο βαθμό το 74 απ' τις υποσχέσεις του κ. Καραμανλή για εκδημοκρατισμό και! Κάθαρση της δημόσιας ζωής, για έξοδο απ' το ΝΑΤΟ και για στέρνισμα μιας Δημοκρατίας χωρίς φακέλους και διώξεις, χωρίς κατηγοριοποίηση των Ελλήνων σε πολίτες πρώτης και δεύτερης κατηγορίας, θ' ανοίξει το δρόμο σ' ένα υπεύθυνο διάλογο των δυνάμεων της Κοινωνικής Αλλαγής και στη διαμόρφωση του ΚΟΙΝΟΥ ΤΟΥΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ, που θα υλοποιήσει τη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ, ΤΟΥΣ ΜΑΖΙΚΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ και που θα δώσει στους Έλληνες εργαζόμενους όχι μόνο το όραμα αλλαγής που δεν έρχεται ποτέ, αλλά αυτή την ίδια τη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ, ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ την οποία οι ίδιοι επέλεξαν οι ίδιοι επέβαλαν με την ψήφο τους κι οι ίδιοι θα στηρίξουν, με την αβίαστη θέληση τους και με τους κοινωνικούς τους αγώνες, δικαιώνοντας τις θυσίες του λαού μας, κι αποφασισμένοι να περιφρουρήσουν τα συμφέροντα τους πού συμβαδίζουν με τα συμφέροντα του τόπου μας και με κανένα τρόπο, με τα συμφέροντα του Αμερικανονατοϊκού ιμπεριαλισμού, και τα

συμφέροντα της άρχουσας τάξης και των φασιστικών ή ευπρεπέστερων νεο-«δημοκρατικών» εγγυητών της.

ΤΟ ΠΑΣΟΚ ΠΑΛΕΥΕΙ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΨΕ ΣΥΝΕΙΔΗΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΚΑΙ ΚΑΛΕΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ, ΕΣΤΩ ΚΙ ΕΝΝΙΑ ΜΕΡΕΣ ΠΡΙΝ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΝΑ ΔΥΝΑΜΩΣΟΥΝ ΜΟΝΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΙΣΘΕΙ Ο ΛΑΟΣ, ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤ' ΑΛΗΘΕΙΑ ΟΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΚΙ ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΛΥΣΗ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ ΠΟΥ ΘΑ ΦΡΑΞΕΙ ΜΙΑ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ ΚΑΙ ΘΑ ΒΑΛΕΙ ΤΕΡΜΑ ΣΤΗΝ ΑΥΤΑΡΧΙΚΗ ΚΙ ΑΝΤΙΛΑΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ.

Δ.Κ.Ρ.

*Εξόρμηση, Παρασκευή, 25
Νοέμβρη 1977*